

nemlig Halvdelen af Udgiften til Aldersrenten godtgjort af Staten, medens der af Hjælpekassehjælp kun bliver godtgjort en Trediedel; og som den ærede Ordfører for mit Parti gjorde opmærksom paa, har den højtærede Indenrigsminister gjort sig til Talsmand for, at Beløbet til Hjælpekasserne skulde fikseres, og jeg tror sikkert, det vil blive fikseret paa en Maade, der ikke bliver til Gavn for Kommunerne. Jeg vil derfor hellere foreslaa den Ordning, at der kan udbetales et Tillæg til Aldersrenten i visse Tilfælde, naar Sygdom eller Ulykker eller andre uforudsete Omstændigheder indtræffer, som gør en saadan Hjælp nødvendig.

Saa er der Spørgsmaalet om Fastsættelsen af Takster paa Alderdomshjem. Det er den højtærede Indenrigsminister, der fastsætter Taksterne. Før Krigen var de 1 Kr. 60 Ø. om Dagen, nu er de sat op med 100 pCt. til 3 Kr. 20 Ø., men mange Steder koster det baade 6 og 7 Kr. om Dagen at forpleje de gamle paa Alderdomshjemmene, og Kommunerne maa af deres egne Kasser udrede denne Difference. Jeg vil bede dem, der bliver Medlemmer af Aldersrenteudvalget, have deres Opmærksomhed henvendt paa dette, for jeg synes ikke, at de Kommuner, der gør noget for, at de gamle, der ikke er i Stand til at klare sig selv, kan leve under nogenlunde gode og betryggende Vilkaar, skal bære forøgede Byrder paa Grund af saadanne humane Foranstaltninger.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti Hr. Vesterager gjorde sig stærkt til Talsmand for, at man ikke skulde tvinge de gamle ind paa Alderdomshjemmene. Jeg tror, det ærede Medlems Frygt er ganske ugrundet, thi alle de Steder, hvor man har virkelig gode Alderdomshjem, og hvor man behandler de gamle godt, behøver man slet ikke at tvinge dem ind. For Nyborgs Vedkommende ved jeg f. Eks., at vi har maattet bygge en Snes Lejligheder for gamle alderdomsunderstøttede, og der har været stærk Rift om at komme derind, men til sidst kunde vi ikke bygge mere. Saa de Steder, hvor der virkelig er gode og humane Forhold paa Alderdomshjemmene, behøver man ikke at tvinge de gamle ind, de skal nok melde sig frivillig, og der melder sig desværre langt flere, end Kommunerne for Tiden evner at bygge Boliger til.

Jeg maa sige, at naar jeg ser paa dette Lovforslag som Helhed, synes jeg bedst om det, som er en Afskrift af det

tidligere, medens jeg synes mindst om det, som den højtærede Indenrigsminister selv har lavet. Jeg vil haabe, det skal kunne lykkes under en grundig Udvalgsbehandling at faa Lovforslaget ændret saaledes, at der kan komme en virkelig god Aldersrentelov ud af det, og efter de Udtalelser, der er faldet fra Ordføreren for mit Parti, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, er jeg ganske sikker paa, at Socialdemokraterne vil gøre alt, hvad de evner, for at bringe Lovforslaget med saa mange Forbedringer som paa nogen Maade muligt i Havn i denne Rigsdags-samling. Det er min Overbevisning, at mange haaber paa en Forbedring af vor Alderdomsunderstøttelseslovgivning, særlig saaledes, at man kommer bort fra det frie Skøn, som har vist sig at være uheldigt, og over til faste Takster, som kan byde en virkelig god Aldersrente for de gamle udslidte Mennesker, der ikke mere er i Stand til at klare sig i Kampen for Tilværelsen.

Kr. Kristensen: Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal forsørgø de gamle, der ikke kan klare sig selv, ved i hvert enkelt Tilfælde at yde dem Hjælp efter et frit Skøn eller efter faste Takster, har der jo været Strid om i en lang Aarrække. Spørgsmaalet var fremme allerede i 1891, da vi fik Alderdomsunderstøttelsesloven, og den Gang sejrede det frie Skøn. Nu staar vi overfor et Lovforslag, hvorefter der skal indføres faste Takster, og der er sikkert ingen Tvivl om, at der ikke vil blive rejst Indvendinger mod disse faste Takster — i hvert Fald er der ingen blevet rejst hidtil —, saa de vil jo nok blive gennemført. Vi har alle sammen erfaret, at det frie Skøn har haft visse Ulemper, men naar vi nu gaar over til de faste Takster, ønsker jeg dog at udtale som *min* Erfaring, at Kommunalbestyrelserne i al Almindelighed har brugt det frie Skøn paa en saadan Maade, at der ikke har været nogen virkelig Grund til Kritik derover. At der alligevel er blevet kritiseret, er en Sag for sig; vi naar jo aldrig til den Tilstand, at der ikke rejses Kritik. Men naar vi nu gaar over til de faste Takster, gaar det jo sikkert, som det altid gaar, naar man gaar over til en ny Fremgangsmaade, at man alligevel ikke bliver fri for alle de Ulemper, man tidligere har haft; jeg skulde tage meget fejl, om der ikke ogsaa vil vise sig Ulemper ved de faste Takster. Det gaar sikkert med dette Forhold som i Eventyret: Naar vi flytter, flytter Nissen med. En af de Ulemper,